

Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 16 : De Halcyonibus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[113\] : De Halcyonibus](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VIII

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 16 : De Halcyonibus](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VIII

[Mythologie, Paris, 1627 - VIII, 17 : Des Alcyons](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VIII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VIII, 16 : Des Halcyons](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Francfort, 1581 - VIII, 16 : De Halcyonibus, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 04/12/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6035>

Présentation du document

Publication Francfort, André Wechel, 1581

Exemplaire Regensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Format in-8

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination p. 892-894

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Alcyons](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

feras, quò vellet, ducere solitum: quoniam per orationis suauitatem duos & agrestes homines mansuefecerit, & ad extruendas ciuitates, ciuitatumque legibus obtemperandum delinierit. At idem qui ceteros ad humanitatem, mansuetudinemque reuocauerat, cum ob felices rerum successus nimium factus fuisset insolens, Deosque vel ipsos paruifaceret, ultimo supplicio affectus est, cum nemo impune Deum aut Dei cultum parui faciat, nedum contemnat. At nunc de Halcyonibus dicatur.

De Halcyonibus.

CAP. XVI.

FUIT Halcyon Canobes & Mæoli filia, vel Æoli ut ait Lucianus in Halcyone inscripto dialogo, sicuti testatus fuit Alexander Myndius, fuitque vxor Ceyx. At Ceyx fuit rex Trachiniorum, qui cum nobilitate, opibus, & forma corporis excelleret, se vel Dijs immortalib. æquare ausus est, & Deorum nominibus appellauit, nam Ceyx seipsum Iovem, Halcyonen appellauit Iunonem illam arrogantiam Iupiter grauitè ferēs, Ceyci Delphos nauiganti adeò leuam tempestatem immisit, ut Ceyx, & omnes qui cum Ceyce nauigabant, naufragiū passi perierint: sicuti testatur Polyzelus in ijs quæ scripsit de Rhodo. Fabulantur postea cadauer agitaturn ab undis ad litus, & ad eam speculā appulsum fuisse, ad quā sepe veniebat Halcyone prospectura an Ceyx accederet: quo viso illa miserabiliter cōquesta, dicta est Iouis misericordia in auem sui nominis mutata cum se è specula in mare præcipitasset: tunc etiam Ceyx cōuersus est in cerylum: sic enim mates inter illas volucres nominantur, ut ait Carystius Antigonus. Hoc tamen nonnulli dixerunt factum fuisse Luciferi & Thetidis misericordia, at non Iouis. Hanc rem ita breuiter complexus est Euripides in Iphigenia in Tauris:

ἔρως, ἃ παρὰ τὰς πτερύγας
πόντος ἱρᾶται ἄλκυων
ἔλκεν οἶτον ἀείρε,
ὁψώνιον (ὡς τῶν) ἱερᾶς,
ὅτι πῶς κ' ἀλάλῃς ἀνὰ μάλα ἄν.
*Saxosa ponti qua ad inga
Anis colu ferit Halcyon,
Lugubrem resamant luctum,
Notam prudentibus vocem,
Quid concinns tua maritum cantibus.*

Hx

Hæ aues dicuntur esse magnitudine passeris, ut ait Plinius, colore cyaneo, collo gracili ac procero: maresque à fœminis ubi illi consenuerint, gestari super alis. enimvero ubi fuisset Halcyon in auem conuersa, eiusque oua quæ continuò pepererat in mari voluerentur, quia maxima orta fuisset tempestas, Iupiter misertus dies quatuordecim per mediam hyemem illi concessit, quibus & parere per tranquillitatē maris & excludere posset: quos dies Halcyonios vel Halcyonidas, ut aiunt Græci, vocarunt. de his ita scripsit Theocritus in Cerealia celebrantibus:

Χ' ἄλκυόνης περιθύνει τὰ κύματα, τὴν τε θάλασσαν,

τέρτατον, τὸν τ' ὄρεν, οὐδέχεται φύκια κινῆ.

Ἀλκυόνη, γλαυκᾶς νηρηίδας ἰάτα μάστιγα

ἔρριπτον ἰφίλαται, ὅπως τί περὶ ἁλὸς ἄγρει.

Halcyones sternunt spumantes marmoris undas,

Atq; Eurum atq; Notum, qui extremas suscit at algas:

Halcyones, supra volucres Nereides alma

Quas dilexerunt, quibus est ex aquore prada.

Dictæ fuerunt Halcyones quòd in mari patiant, cum ἄλς sit mare ac κύς parere. Inquiunt Halcyones circa conuersiones Solis hybernas nidulari, nidumque mirabili structura cōponere ad formam piscatoris nassæ: tanta verò duritie, ut neque ferro, neque saxis pertundi possit, quem conficiunt ex acicularum spinis, quas belonas vocant, idque facere cum primùm grauitatem vētris sibi adesse senserint. ubi absolutus nidus perfectusque fuerit, illum in mare demittunt, ut explorent an fatiscat ex aliqua parte: atque huic os miro artificio ad sui corporis magnitudinē tantū relinquunt, ut scripsit Solensis Clearchus in eolibro, quæ scripsit de Torpedine pisce, & Plutar. in libello de amore parentū erga filios. Dicuntur inter has aues esse adeò salaces mares, ut senescentes vel in ipso coitu moriātur, ut scripsit idē Clearchus in Terrore, & Isacius in Lycophronem. Neque tamen prætermittendum est illud, quod scriptum est ab Hegesandro de Halcyonibus in suis cōmentarijs, Halcyones fuisse Gigantis Aleyonei filias, quæ post patris mortem se in mare derece-
runt, & ab Amphitrite sunt in aues sui nominis conuersæ, ut patet in his: Ἀλκυόνης τὸν γίγαντα θυγατέρας ἦσαν ἑσθία, Ἀΐνη, Μεθώη, Ἀλκίππη, Παλῆη, Ἀριμώ, Ἀστρίη. αὐτὰς μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς τελευτῶν ἀπὸ κακῆς αἰῆς, ὅς τις ἄρην τῆς Παλῆης, ἱρ-
ρίσαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀμφιτρίτη δὲ αὐτὰς ἔρριψε

Ἰαλόνες ἔστι ἀνδρῶν πατρὸς ἀλκυόνος Ἰαλόνος. *Alcyones* gigantes filia fuerunt, *Phthonia*, *Anthe*, *Metheone*, *Alcippa*, *Pallene*, *Drimo*, *Asteria*. Quae post patris interitum e *Canastra*, quod est *Pallenes* promontorium sese in mare precipitarunt. *Amphitrite* vero has in aves vertit, & *Alcyones* de patris nomine appellantur.

¶ Haec ea sunt, quae fabulosè de *Halcyonibus* memorantur ab antiquis. Quae dicta sunt de auibus, tãquam de natura auis illarum sunt intelligenda: quia spectant ad illarum cõsuetudinem: quae de diebus *Halcyonijs*, non valde sunt admirabilia: quòd per solstitiorum tempus nullę propè fiant aeris mutationes. Omnia enim cùm ad summum peruenerint, languidiota sunt, atq; aliquantulũ cessant: quod patet in sagittis & lapidibus in altum aera coniectis, cùm inde alterius motus capiant initium. Ad deprimendum igitur mortalium arrogantiam dictus est *Ceyx* in eam calamitatem incidisse, cùm tantã felicitatem æquo animo ferre non diutius posset. Nam saepius temerarios & potentes homines ob temeritatem Deus de pristina felicitate deiecit, prudentesq; & mansuetos homines supra ceteros omnes extulit. Hanc igitur fabulam effinxerunt antiqui, ne nimis praesentibus opibus, aut nobilitate, aut viribus, aut forma corporis gloriaremur, cùm omnia nobis data haec mutuo sint à Deo bonorum omnium auctore: atque ut omnes intelligerent, nullã felicitatem esse tantã aut tam firmam, quam Deus, si propter peccata voluerit, non citissimè possit labefactare, & funditus euertere. At nunc de *Asopo* dicamus.

De Asopo.

C A P. XVI.

AT verò *Asopus* amnis, cuius filiam *Aeginam* *Iupiter* rapuit, fuit *Oceani* & *Tethyos* filius, ut sensit *Acusilaus*, alij *Neptuni* & *Perus*, ut ait *Atheniensis Apollodorus* lib. 3. *Bibliothecæ*. At *Nicanor Samius* in lib. 1. de fluminibus, *Iouis* & *Clymenes* filium fuisse dixit. *Sesosthenes* autem lib. 9. rerum Ibericarum *Himeri* & *Cleodices* filium fuisse tradidit. *Paulin Corinthiacis* *Neptuni* & *Ceglusæ* filium fuisse creditũ memorat. *Phanodemus* in rebus *Atticis* *Salaminis* & cuiusdam *Panopei*. Hunc maior scriptorum pars patria fuisse *Thebanum*, uxoremque duxisse *Metopen* *Ladonis* filiam asserunt, de qua *Pelagumtem*, *Ismenumq;* suscepit, & filias viginti, inter quas fuit *The-*